

T-420/03. sz. ügy

El Corte Inglés, SA

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek
és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – A Boomerang^{TV} közösségi ábrás védjegy bejelentése – A BOOMERANG és Boomerang korábbi nemzeti és közösségi, szó- és ábrás védjegyek – Viszonylagos kizáró okok – Az összetéveszthetőség hiánya – A párizsi egyezmény 6bis cikke értelmében nem közismert védjegy – A jó hírnév veszélyeztetésének hiánya – Az egyes korábbi védjegyek fennállását igazoló bizonyítékok vagy azok fordításai felszólalási osztály előtt történő benyújtásának elmulasztása – A bizonyítékoknak első ízben a fellebbezési tanács előtt történő benyújtása – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdésének c) pontja, 8. cikkének (5) bekezdése és 74. cikkének (2) bekezdése – A 2868/95/EK rendelet 16. szabályának (2) és (3) bekezdése, 17. szabályának (2) bekezdése és 20. szabályának (2) bekezdése”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2008. június 17. II - 840

Az ítélet összefoglalása

1. *Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás – Az OHIM felszólalási osztályának határozatával szemben benyújtott fellebbezés – A fellebbezési tanács által végzett vizsgálat (40/94 tanácsi rendelet, 74. cikk, (2) bekezdés)*
2. *Közösségi védjegy – A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése – Viszonylagos kizáró okok – Azonos vagy hasonló termékek, illetve szolgáltatások vonatkozásában lajstromozott*

*azonos vagy hasonló korábbi védjegy jogosultja általi felszólalás – A korábbi védjegy lajstromozása érvényességének a védjegy bejelentője általi elismerése
(40/94 tanácsi rendelet, 8. cikk)*

3. *Közösségi védjegy – A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése – Viszonylagos kizáró okok – Azonos vagy hasonló termékek, illetve szolgáltatások vonatkozásában lajstromozott azonos vagy hasonló korábbi védjegy jogosultja általi felszólalás – A korábbi védjeggyel való összetéveszthetőség
(40/94 tanácsi rendelet, 8. cikk, (1) bekezdés, b) pont)*

1. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 74. cikke (2) bekezdésének értelmében a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.

Ebből következik, hogy főszabályként és eltérő rendelkezés hiányában a tények és bizonyítékok felek általi előterjesztése továbbra is lehetséges azon határidők lejárta után, amelyekhez az említett rendelet rendelkezései értelmében ezen előterjesztés kötve van, továbbá hogy az OHIM számára egyáltalában nem tilos, hogy az ilyen, késedelmesen előterjesztett tényeket vagy bizonyítékokat figyelembe vegye. Ugyanakkor a tények és bizonyítékok késedelmes előterjesztésére történő hivatkozás nem biztosíthat feltétlen jogot az eljáró fél számára, hogy e tényeket vagy bizonyítékokat az OHIM tekintetbe is vegye. Annak jelzésével, hogy az ehhez hasonló esetekben az OHIM figyelmen kívül „hagyhatja” e tényeket és bizonyítékokat, a 40/94 rendelet 74. cikkének (2) bekezdése kiterjedt mérlegelési jogkörrel ruházza fel az OHIM-ot, hogy eldönthesse, határozatát e tekintetben indokolva, hogy azokat tekintetbe kell-e venni, vagy sem.

A késedelmesen előterjesztett tények és bizonyítékok tekintetbevétele az OHIM részéről, amikor a felszólalási eljárás keretén belül kell határozni, különösen akkor igazolható, ha egyrészt a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok első ránézésre tényleges jelentőséggel bírhatnak az OHIM előtt benyújtott felszólalás kimenetele szempontjából, másrészt az eljárás azon szakasza, amelyben a késedelmes előterjesztésre sor kerül, valamint az azt jellemző körülmények nem akadályozzák e tények tekintetbe vételét.

Főszabályként nem szükséges ezen, fent említett elvek alkalmazását a szóban forgó tényállási elemek és bizonyítékok jellegének függvényében korlátozni, mivel ilyen korlátozásról az említett rendelet 74. cikkének (2) bekezdése nem rendelkezik. Mindazonáltal a szóban forgó tények és bizonyítékok jellege olyan elem, amelyet az OHIM az e rendelkezés által ráruházott mérlegelési jogkör gyakorlásának keretén belül figyelembe vehet.

(vö. 40–43. pont)

2. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 8. cikke lényegében akként rendelkezik, hogy a közösségi védjegy lajstromozásának viszonylagos kizáró oka csak akkor állhat fenn, ha a közösségi védjegy, amelynek lajstromozását kérték, ütközik valamely korábbi védjeggyel. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) feladata annak vizsgálata, hogy a felszólaló által előterjesztendő bizonyítékok alapján a felszólalás alátámasztására felhozott védjegyek fennállnak-e. A korábbi védjegy fennállásának kérdése tehát nem olyan elem, amelyet a felek szabad mérlegelésére lehetne bízni. Következésképpen még ha feltételezzük is, hogy a védjegy bejelentője ténylegesen elismerte a korábbi védjegy, sőt, a szóban forgó többi korábbi jog „érvényességét” is, ez a körülmény nem kötelezi a felszólalási osztályt és a fellebbezési tanácsot, hogy úgy véljék: e jogok fennállása megállapítást nyert.

(vö. 77. pont)

3. Nem áll fenn az összetévesztés veszélye a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében a nizzai megállapodás szerinti 38., illetve 41. osztályba tartozó „Távközlés; rádiós és televíziós műsor-szolgáltatás; rádió- és televízióadás, és műsorszórás”; és „Nevelési, szakképzési és szórakoztatási szolgáltatások; kulturális tevékenységek; film és hangstúdiók; videokölcsönzés; vetélkedők (szabadidő); rádió- és televízióprogramok készítése; filmgyártás” tekintetében bejelentett Boomerang^{TV} közösségi ábrás védjegy

és a Spanyolországban a 8., 11., 16., 18., 25. és 28. osztályba tartozó áruk tekintetében, míg Írországban és az Egyesült Királyságban a 25. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott korábbi Boomerang védjegyek, valamint a számos, köztük az említett megállapodás 3., 18. és 25. osztályába tartozó áruk tekintetében bejelentett Boomerang közösségi ábrás védjegy között.

Ugyanis a korábbi védjegyekkel érintett áruk természetük, rendeltetésük, használatuk tekintetében is különböznek a Boomerang^{TV} védjegy bejelentésében szereplő szolgáltatásoktól. Továbbá ezen áruk és szolgáltatások nem mutatnak versengő vagy kiegészítő jelleget. Az a tény, hogy egyes, a korábbi védjegyekkel érintett áruk használhatók azon szolgáltatások promóciójának céljára, amelyek tekintetében a Boomerang^{TV} védjegy bejelentésre került, vagy hogy a sportágazat, amelyet számos korábbi védjegy érinthet, kapcsolatban állhat a televíziós műsorokkal, amelyeket a bejelentett védjegy érint, nem képes ezt az állítást megkérdőjelezni. E kapcsolatok túlságosan pontatlanok és véletlenszerűek annak megállapításához, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások kiegészítő jellegűek.

(vö. 99–100. pont)